

ת"פ 51394/11/17 - מדינת ישראל נגד קרן פיגנבויס, חנום בביב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51394-11-17 מדינת ישראל נ' פיגנבויס ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.קרן פיגנבויס
2.חנום בביב

הנאשמים

גזר דין- נאשמת 1

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 6.6.18, הורשעה נאשמת 1 (להלן- "הנאשמת"), לפי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- לפי כתב האישום, לפני יום 8.4.17 התקשרה הנאשמת לנאשמת 2 והציעה לה לנסוע לגנוב בגדים. בצהרי יום 8.4.17, הגיעו הנאשמות לצומת ביל"ו ברכבו של אחר. הנאשמות הצטיידו בשני תיקים, נייר כסף שנועד לשבש קליטת גלאי המתכות ובמסיר זמזמים. הנאשמות נכנסו לחנות "נייקי" ונטלו בצוואת 18 פריטים בשווי של 3,108.20 ₪. לאחר מכן, עזבו את החנות והכניסו את הפריטים לרכבו של אחר.
2. לפי הסדר טיעון, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה, ללא הסכמה עונשית.
3. נאשמת 2 צירפה תיק זה לתיק אחר המתנהל בבית משפט שלום בתל-אביב.

תסקירי שירות מבחן

4. שירות המבחן, בתסקירו מיום 22.10.18, ציין כי הנאשמת בת 41, רווקה ואם לשלושה ילדים. בנה הבכור נמסר לאימוץ עם לידתו. שני ילדיה הנוספים מבן זוגה הנוכחי, הקטן מבניהם סובל מאסמה ומאשפוזים תכופים בבית חולים. הנאשמת מתגוררת עם בן זוגה ושני הילדים בבית אמו. הנאשמת עובדת בטיפול בקשישים, ובן זוגה, החולה בסרטן, מקבל קצבת נכות מהביטוח הלאומי. הנאשמת צרכה בעבר סמים מסוג קנבוס, הירואין, קריסטל, קוקאין וסמי פיצוציות, ומזה חמש שנים מטופלת בתחליף סם "מתדון" ומטופלת בשירותי הרווחה. עוד ציין שירות המבחן, כי בשנת 2016 חל שינוי ביחסה של הנאשמת והיא החלה

בתהליך של נטילת אחריות על קשייה. הנאשמת ציינה כי בשנים בהם צרכה סמים, נותק הקשר בינה ובין אימה ואחיותיה ומאז שמצבה התייצב, חידשה את מערכת היחסים עמן והן מהוות רשת תמיכה משמעותית. עוד ציין שירות המבחן, כי לחובת הנאשמת הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, שבגינן אף הוטלו על הנאשמת עונשי מאסר בפועל. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשמת לקחה אחרית מלאה על ביצוע העבירה וביטאה תחושת חרטה. הנאשמת ציינה כי היא נמצאת בתקופה לא יציבה על רקע מצבו הרפואי של בן זוגה, טיפול בילדיה ובאמו המבוגרת של בן זוגה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת ניהלה אורח חיים התמכרותי ועברייני במסגרת התקשתה לווסת עצמה והתנהלה באופן אימפולסיבי וממוקד בצרכים מיידים. מאז מאסרה האחרון, חוותה הנאשמת עייפות ובחירה בשינוי תוך הכרה בהתמכרותה ובצורך לקבל תחליף סם כחוק. בחמש השנים האחרונות הנאשמת מטופלת במרפאה מסודרת, מצויה בקשר עם גורמי הרווחה, ביססה קשר זוגי, מגדלת שני ילדים ומעורבותה עם החוק התמתנה. הנאשמת מגלה מחויבות לתהליך שינוי. שירות המבחן ציין, כי לאחר הנסיגה שחוותה הנאשמת המהווה רקע לביצוע העבירה, גייסה הנאשמת כוחות ומצליחה להימנע משימוש בסמי רחוב ומעורבות בביצוע עבירות.

מכאן המליץ שירות המבחן לאמץ גישה שיקומית ולהאריך את המאסרים על תנאי התלויים ועומדים בעניינה של הנאשמת. כן המליץ להימנע מהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות או צו שירות לתועלת הציבור וציין כי אין צורך בהטלת צו מבחן.

5. בתסקיר משלים מיום 7.1.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשמת נכונה להמשיך קשר טיפולי עם הגורמים המטפלים במרפאת "צור אביב". גורמי הטיפול במרפאה מסרו כי הנאשמת משקיעה מאמצים רבים לשינוי מסלול חייה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת מתמודדת עם קשיים רגשים ולצד זאת מחויבת לטיפול ולשינוי. הנאשמת ממשיכה להסתייע בגורמי טיפול ייעודיים ומתאימים לקשייה במקביל לתפקוד תעסוקתי תקין. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה שיקומית, הכוללת צו מבחן למשך שנה והארכת המאסרים על תנאי.

טענות הצדדים

6. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה של גניבה נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של הפרט ורכושו. לטענתה, מידת הפגיעה נמוכה.

7. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשמת תכננה ויזמה את ביצוע העבירה. הנאשמות הגיעו לחנות כדי לבצע את העבירה כשהן מצוידות בשני תיקים, נייר כסף ומסיר זמזמים.

8. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי בנסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם את עבירת הגניבה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

9. באת כוח התביעה פירטה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשמת הודתה, נטלה אחריות על מעשיה וחסכה בזמן שיפוטי יקר; לחובתה של הנאשמת תשע הרשעות במגוון עבירות בגין הוטלו

עליה עונשי מאסר; לחובתה גם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה למשך 6 חודשים כל אחד; המדובר במאסרים על תנאי שכבר הוארכו והנאשמת ביצעה העבירה מושא כתב האישום מספר ימים לאחר הארכת התנאים. תסקירי שירות מבחן מלמדים על נסיבות חייה הלא פשוטות של הנאשמת. מהתסקירים עולה גם כי הנאשמת חדלה לעשות שימוש בסמים, והיא נעזרת בתחליף סם. עם זאת, גם שינוי זה לא הביא לשינוי באורחות חייה. הנאשמת ביצעה את העבירה בתקופת משבר, אולם לא עברה כל טיפול. הנאשמת השיבה את כל הרכוש שנגנב.

10. מכאן, עתרה באת כוח התביעה להפעיל המאסרים על תנאי בחופף בדרך של עבודות שירות, ולצד זאת להטיל על הנאשמת מאסר על תנאי וקנס.
11. בא כוח הנאשמת טען, לעומת זאת, כי בקביעת העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשמת ביצעה העבירה על רקע התמכרותה לסמים ותקופה משברית שחוותה לאחר שבעלה חלה במחלת הסרטן.
12. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון בתוך מתחם העונש ההולם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשמת הודתה במיוחס לה ונטלה אחריות על מעשיה. הנאשמת גם הביעה צער וחרטה; לא נפתחו לחובתה של הנאשמת תיקים חדשים; כל הרכוש שנגנב הוחזר לבעליו; למרות מצבה הרגשי, הנאשמת מטפלת בבן זוגה ובילדיה ומראה מאמצים לשיפור; מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייה הקשות של הנאשמת. הנאשמת פנתה לקבלת טיפול ומהתסקירים עולה כי היא נרתמה להליך שיקומי ואף עובדת בטיפול בקשישים.
13. בא כוח הנאשמת הוסיף רק לאחר תסקיר נוסף, כי שירות המבחן שב על המלצתו לאחר הליך טיפולי מוצלח.
14. מכאן עתר בא כוח הנאשמת לסיים ההליך באפיק שיקומי ולהאריך המאסרים על תנאי התלויים ועומדים בעניינה של הנאשמת, כהמלצת שירות המבחן.
15. בדברה האחרון, מסרה הנאשמת כי היא מצרה על ביצוע העבירה וכי מדובר במעידה חד פעמית שלא תחזור.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצעה הנאשמת יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

17. הנאשמת פגעה בערכים חברתיים של הגנה על קניינו של הפרט. מדובר בפגיעה ברמה נמוכה, לאור מהות הפגיעה, היקפה ונסיבות ביצוע העבירה. יתר על כן, מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשמת ביצעה העבירה על רקע התמכרותה ומשבר שחווה עת חלה בעלה בסרטן.

18. מדיניות הענישה הנהוגה במקרה דומים של עבירות רכוש במדרג נמוך, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: רע"פ 7224-14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14); ע"פ (ת"א) 54440-12-16 גרשון נ' מדינת ישראל (1.3.17); ת"פ (רמ') 3079-04-13 מדינת ישראל נ' רובינשטיין (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 (1.3.17); ת"פ (רמ') 27767-03-14 מדינת ישראל נ' ג' דין (19.1.15); ת"פ (פ"ת) 28425-02-13 מדינת ישראל נ' דריבין (4.11.13)).

19. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשעה הנאשמת, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם את המתחם

20. בקביעת מתחם העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה:

לזכותה של הנאשמת עומדת הודאתה במיוחס לה, הבעת חרטה ונטילת אחריות על מעשיה; הרכוש שנגנב הוחזר לחנות; לא נפתחו לחובתה של הנאשמת תיקים חדשים; מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, לרבות התמכרותה לסמים והמשברים שחווה. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשמת חדלה לעשות שימוש בסמים אסורים מזה כ- 5 שנים, היא משתמשת בתחליף סם ובקשר עם שירותי הרווחה; בן זוגה של הנאשמת ואב ילדיה, חלה במחלת הסרטן, והיא מטפלת בו ובילדיה, אשר אחד מהם אף סובל מאסטמה; כן הוסיף שירות המבחן, כי הנאשמת משתפת עמו פעולה ומשקיעה מאמצים רבים לשינוי מסלול חייה, תוך הסתייעות בגורמי הטיפול.

לחובתה של הנאשמת עומד בעיקר עברה הפלילי בעבירות רכוש וסמים, שבגינן אף הוטלו עליה מאסרים בפועל. עוד עומדים לחובתה של הנאשמת שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה, למשך 6 חודשים כל אחד. מאסרים על תנאי אלו כבר הוארכו פעם אחת, והנאשמת ביצעה העבירה מושא תיק זה זמן קצר לאחר הארכתם.

21. שירות המבחן המליץ לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל הארכת המאסרים על תנאי והטלת צו מבחן. מכאן מתעוררת השאלה, אם יש מקום להטיל על הנאשמת עונש שהוא בתחתית המתחם בשל שיקומה של הנאשמת, תוך הארכת המאסרים על תנאי, או שמא יש להטיל עליה עונש שהוא במחצית המתחם והוא כולל הפעלת המאסרים על תנאי, בין בחופף ובין במצטבר?

22. סעיף 56 לחוק העונשין מתיר לבית המשפט להאריך תנאי בתנאים שנקבעו. לפי סעיף 85 לחוק העונשין, שעניינו בהארכה שנייה של תנאי:

" (א) ... רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול

כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.

(ב) בטרם יחליט על הארכה נוספת של תקופת התנאי, יבקש בית המשפט תסקיר של קצין מבחן על הנאשם, על מצב התקדמותו בטיפול, וכן, אם הוא מקבל טיפול במוסד, על המוסד שבו הוא מטופל.

(ג) הארכה נוספת של תקופת התנאי, לפי סעיף זה, תלווה בצו מבחן כאמור בסימן זה ובתנאים האמורים בו; על ההארכה הנוספת יחולו הוראות סעיף 56(ג).

23. סעיף 85 לחוק העונשין עניינו בחריג שבחריג ויש לעשות שימוש בו אך בתנאים שנקבעו ובמקרים קיצוניים המצדיקים זאת.

24. השתכנעתי כי מתקיימים התנאים להחלת סעיף 85 לחוק העונשין על המקרה הנדון. הנאשמת מצויה בטיפול למשתמשים בסמים באמצעות תחליף סם מסוג "מתדון". הנאשמת גם מצויה בקשר עם שירותי הרווחה. הנאשמת אף הואשמה בעבירה של גניבה ברף נמוך ולא קיים סיכון ממשי לשלום הציבור. להערכת שירות המבחן, ישנה חשיבות לסייע לנאשמת בהמשך תהליך השיקום. עוד הוסיף, כי הטלת עונש מוחשי של מאסר בדרך של עבודות שירות נוכח קשייה במישורי החיים השונים עלולה לפגוע באופן משמעותי בנאשמת ובבני משפחתה.

25. אודה, כי הגעתי למסקנה כי יש להאריך המאסרים על תנאי לאחר לבטים. הנאשמת ביצעה העבירה מושא כתב אישום זה אך זמן קצר בלבד לאחר הארכת התנאי וגם באותה תקופה היתה בטיפול תחליף סם. עם זאת, לאור העמדה שאינה משתמעת לשני פנים של שירות המבחן, כי מאסר בדרך של עבודות שירות עלול לפגוע לא רק בנאשמת אלא גם בבני משפחתה, החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן. לעניין זה יודגש, כי הנאשמת מטפלת בבן זוגה החולה הסרטן ובילדיה הקטינים. מכאן, החשש כי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות יפגע בפרנסתה של הנאשמת ובטיפול בבני משפחתה.

26. לאור האמור, יש להטיל על הנאשמת עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם ולהאריך המאסרים על תנאי התלויים ועומדים לחובתה. לצד זאת, יש להטיל על הנאשמת צו מבחן וקנס.

סוף דבר

27. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. יוארכו המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשמת בת"פ (ת"א) 7145-07 לתקופה של 6 חודשים ובת"פ (ת"א) 26539-10-10 לתקופה של 6 חודשים, וזאת למשך שנתיים מהיום;

ב. קנס בסכום של 500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו. את הקנס תשלם הנאשמת ב-5 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ג. צו מבחן למשך 12 חודשים. רשמתי לפניי נכונות הנאשמת לבצע את צו המבחן.

מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינה וגזירת דינה מחדש.

גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ט, 21 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.